

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, judecător A. Furdui
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mozgova Natalia și Mozgov Igor împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ministerului Apărării al RM către Mozgova Natalia, Mozgov Igor, Mozgova Aleftina, Mozgova Daria, Gheorghieș Igor cu privire la evacuarea din locuință, fără acordarea altui spațiu locativ și radierea vizelor de reședință,

c o n s t a t ă:

La 17.04.2014, Ministerul Apărării al Republicii Moldova s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Mozgova, Igor Mozgov, Aleftinei Mozgova, Dariei Mozgova, Igor Gheorghieș cu privire la evacuarea din locuință, fără acordarea altui spațiu locativ și radierea vizelor de reședință.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la XXXXX, la Oficiul Stării Civile sectorul Botanica, mun. Chișinău, a fost înregistrată căsătoria între Iurie Carpenco și Natalia Mozgova. Iar, după înregistrarea căsătoriei, la XXXXX, Natalia Mozgova și-a perfectat viza de reședință și a dobândit dreptul asupra locuinței nr. XX din str. XXXXX.

Scopul acestei căsătorii a fost înstrăinarea ilegală a apartamentului de serviciu de către Iurie Carpenco Nataliei Mozgova. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2004, căsătoria încheiată între Iurie Carpenco și Natalia Mozgova a fost declarată nulă. Astfel, referindu-se la dispozițiile art. 44 din Codul familiei, consideră că toate drepturile și obligațiile Nataliei Mozgova asupra apartamentului nr. XX din XXXXX, au decăzut.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 19, 32, 85 alin. (1) lit. i), 166, 167, 174 CPC, art. 217, 296, 315, 374, 376 Cod civil, art. 44

Cod familiei și art. 94, 103 Cod cu privire la locuință, solicitând admiterea acțiunii, evacuarea Nataliei Mozgova, Igor Mozgov, Alefinei Mozgova, Dariei Mozgova și Igor Gheorghieș din apartamentul nr. XX din str. XXXXX, fără acordarea altui spațiu locativ, cu radierea vizelor de reședință.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08 iulie 2014, a fost atrasă în proces Primăria mun. Chișinău în calitate de intervenient accesoriu .

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, s-a admis apelul declarat de către Ministerul Apărării al RM, casată hotărârea primei instanțe și s-a pronunțat o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

La 19.01.2018, Mozgova Natalia și Mozgov Igor au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în cauză cu scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului au indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

La 01.03.2017, Ministerul Apărării a RM a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Mozgova Natalia și Mozgov Igor ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurenți, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurenților, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432

din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurențelor cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurențelor în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mozgova Natalia și Mozgov Igor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu